

JRAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0293 van 4 juni 2013
in de zaak 1112/0344/A/2/0295

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente BALEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Noël DEVOS en Guido VAN DEN EYNDE
kantoor houdende te 2440 Geel, Diestseweg 155
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gert HERMANS
kantoor houdende te 2400 Mol, Jadob Smitslaan 52,
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 5 januari 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 24 november 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen van 7 september 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een woonhuis.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 juni 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ineke MICHIELSEN die loco advocaten Noël DEVOS en Guido VAN DEN EYNDE verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Gert HERMANS die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

2.

Met een op 16 oktober 2012 met nummer A/2012/0409 geveld tussenarrest heeft de Raad ambtshalve een aantal vragen gesteld met betrekking tot de procesbevoegdheid van de verzoekende partij. De partijen kregen de mogelijkheid om tegenspraak te voeren.

Zowel de verzoekende partij als de tussenkomende partijen hebben een aanvullende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 februari 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anneleen WYNANTS die loco advocaten Noël DEVOS en Guido VAN DEN EYNDE verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Gert HERMANS die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■ en mevrouw ■■■ verzoeken met een aangetekende brief van 24 februari 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 15 maart 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 23 augustus 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een woonhuis”*.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen weigert op 7 september 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen.

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 27 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 november 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 22 november 2011 beslist de verwerende partij op 24 november 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de ingediende plannen.

Dit is de bestreden beslissing.

Voor de omstandige feiten uiteenzetting verwijst de Raad naar het tussenarrest van 16 oktober 2012 met nummer A/2012/0409.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 12 december 2011.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 5 januari 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Voorafgaand

De verzoekende partij heeft zich in haar inleidend verzoekschrift aangemeld als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en beschikt van rechtswege, ingevolge artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, over het rechtens vereiste belang om bij de Raad een vordering tot vernietiging in te stellen.

Ter staving van haar procesbevoegdheid legt de verzoekende partij een collegebesluit van 14 december 2011 voor.

De Raad heeft met het tussenarrest van 16 oktober 2012 ambtshalve de volgende vragen gesteld met betrekking tot dit collegebesluit van 14 december 2011:

“ ...

- *Kan dit collegebesluit beschouwd worden als een beslissing om in rechte te treden of is het enkel een aanstellingsbesluit?*
- *In dit collegebesluit wordt uitdrukkelijk melding gemaakt van artikel 193 van het gemeentedecreet dat bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen beslist tot het optreden in rechte namens de gemeente. Nochtans wordt het verzoekschrift tot vernietiging ingediend namens het college van burgemeester en schepenen. Bezit de verzoekende partij, zoals ze zich aandient in het inleidende verzoekschrift, dan wel over de nodige procesbevoegdheid om, in het licht van het door haar voorgehouden belang, op te treden voor de Raad?*

...”

Standpunt van de partijen

In haar aanvullende nota stelt de verzoekende partij dat de verwijzing naar artikel 193 van het gemeentedecreet berust op een vergissing. Het was volgens haar wel degelijk de bedoeling om het beroep in te stellen als “college van burgemeester en schepenen” en zij verwijst naar een collegebeslissing van 31 oktober 2012 waarin toelichting verschaft wordt over de beslissing van 14 december 2011.

De tussenkomende partijen zijn echter de mening toegedaan dat geenszins sprake kan zijn van een vergissing, daar in het collegebesluit van 14 december 2011 ook wordt gesteld dat de raadsman de belangen van de gemeente Balen zal verdedigen in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad. Tevens kunnen de notulen van het college van 31 oktober 2012 niet leiden tot een retroactieve interpretatie die de beslissing van 14 december 2011 vervangt.

Beoordeling door de Raad

1.

Een rechtsgeldige beslissing om in rechte te treden, is zowel voor privaatrechtelijke als publiekrechtelijke rechtspersonen een fundamentele vereiste om op ontvankelijke wijze een vordering bij de Raad aanhangig te maken. Dit betreft immers, gelet op het feit dat rechtspersonen niet zelf - lees in persona - hun rechten kunnen uitoefenen en bijgevolg een beroep dienen te doen op natuurlijke personen, een document waaruit de Raad kan afleiden of een verzoekende partij zelf, zijnde het bevoegde orgaan, beslist heeft om bij de Raad in rechte op te treden.

Het onderzoek van de beslissing om in rechte te treden, betreft daarom de beoordeling van de hoedanigheid of procesbevoegdheid van de verzoekende partij, wat onmiskenbaar betrekking heeft op de ontvankelijkheid van de vordering en dus de openbare orde betreft.

2.

De Raad stelt vast dat uit het inleidend verzoekschrift blijkt dat de vordering tot vernietiging van de bestreden deputatiebeslissing wordt ingeleid door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BALEN als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO.

De verzoekende partij bevestigt dit ook uitdrukkelijk in haar aanvullende nota.

Er bestaat ook geen betwisting over dat het college van burgemeester en schepenen ter zake “een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan” is aangezien het de auteur is van de aanvankelijke weigeringsbeslissing van 7 september 2011. In die zin wordt het college van burgemeester en schepenen in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO ook aangeduid als van rechtswege belanghebbende en dient het verder ook geen belang te bewijzen.

Anderzijds blijkt dat in het verzoekschrift ook naar het belang van de gemeente Balen wordt verwezen. Bij de bespreking van het enig middel wordt uitdrukkelijk verwezen naar het “*beleid dat al jarenlang gevoerd wordt door de gemeente met betrekking tot de stedenbouwkundige vergunningen in Balen-Wezel*” om hieruit te besluiten dat de vergunde woning niet inpasbaar is in het kader van de goede ruimtelijke ordening. Het beleid wordt in het verzoekschrift verder verduidelijkt als volgt: “*Dit beleid impliceert niet dat een moderne bouwstijl is uitgesloten, zoals blijkt uit de aanwezige woningen, doch dat dossier per dossier moet onderzocht worden of het aangevraagde aansluit en inpasbaar is bij de bestaande voornamelijk kleinschalige bebouwing, waarbij het bestaande gabarit wordt aangehouden.*”

De gemeente Balen treedt echter in het inleidend verzoekschrift niet op als verzoekende partij.

3.

De verzoekende partij heeft bij haar verzoekschrift een beslissing om in rechte te treden van 14 december 2011 gevoegd waarin het volgende wordt gesteld:

“...

Gelet op de weigering van stedenbouwkundige vergunning d.d. 07.09.2011 voor het bouwen van een woning gelegen [REDACTED] aan ....

Gelet op de uitspraak van de deputatie d.d. 24.11.2011 waarbij het beroep werd ingewilligd;

Overwegende dat het college beslist in beroep te gaan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen;

Overwegende dat het bestuur in dit verband een raadsman wenst aan te stellen om de belangen van de gemeente Balen te verdedigen;

Gelet op artikel 193 van het gemeentedecreet;

Besluit

De heer..... aan te stellen als raadsman om de belangen van de gemeente Balen te verdedigen in het raam van de beroepsprocedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen in deze zaak (...).

Namens het schepencollege,

...”

In dit collegebesluit wordt uitdrukkelijk melding gemaakt van artikel 193 van het gemeentedecreet dat bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen beslist tot het in rechte treden namens de gemeente.

De verzoekende partij houdt in haar aanvullende nota, waarin verwezen wordt naar een collegebesluit van 31 oktober 2012 dat duidelijkheid verschaft over het collegebesluit van 14 december 2011, voor dat deze verwijzing naar artikel 193 van het gemeentedecreet slechts een vergissing is.

4.

Het Gemeentedecreet bevat specifieke bepalingen omtrent het optreden in rechte van het college van burgemeester en schepenen. Deze bepalingen zijn terug te vinden in de artikelen 57, §3, 7° en 9° en in artikel 193 van het Gemeentedecreet.

Het Gemeentedecreet heeft aldus duidelijk vooropgesteld dat het college van burgemeester en schepenen de *dominus litis* is voor het aanhangig maken van een beroep bij de Raad.

Er moet dus steeds een 'collegebeslissing' voorliggen, ongeacht de rechtsgrond waarop het college zich steunt. 'Het college' zal dus steeds een besluit dienen te nemen of het beroep zal aantekenen, ofwel als belanghebbende op grond van artikel 57, §3, 7° van het Gemeentedecreet en dus als auteur van de eerder genomen beslissing in eerste administratieve aanleg, dan wel als belanghebbende op grond van artikel 57, §3, 9° van het Gemeentedecreet waarbij het dan optreedt als vertegenwoordiger van de gemeente.

He standpunt van de verzoekende partij, dat louter uit de zin "*overwegende dat het college beslist in beroep te gaan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen*" kan afgeleid worden dat het college hier is opgetreden in functie van haar zelfstandig vorderingsrecht en dus op grond van artikel 57, §3, 7° van het Gemeentedecreet, kan evenwel niet gevolgd worden.

De geciteerde zin en dus het feit dat het college beslist heeft beroep aan te tekenen bij de Raad, is voor de Raad de genotuleerde weerslag van de beslissing om in rechte te treden. Zonder opname van deze beslissing zou het collegebesluit van 14 december 2011 enkel een besluit zijn om een raadsman aan te stellen.

Nu het college beslist heeft om in rechte te treden, moet onderzocht worden op welke rechtsgrond het steunt.

Door uitdrukkelijk te verwijzen naar artikel 193 van het Gemeentedecreet, maakt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen duidelijk dat het optreedt als vertegenwoordiger van de **gemeente Balen**. Deze vaststelling wordt bevestigd door de overweging onder de argumentatie waar gesteld wordt dat het aangewezen is een raadsman aan te stellen om de belangen van de gemeente Balen te verdedigen en nogmaals in het beschikkend gedeelte van de beslissing om in rechte te treden waarbij de raadsman wordt aangesteld "om de belangen van de gemeente Balen te verdedigen". De verzoekende partij tracht met een uittreksel van een zitting van het college van 31 oktober 2012 deze zienswijze te weerleggen door te stellen dat "*het college besliste op 14 december 2011 dat het beroep diende te worden aangetekend namens het College van Burgemeester en Schepenen*". Evenwel kan deze zienswijze niet afgeleid worden uit de overwegingen en het beschikkend gedeelte van het collegebesluit van 14 december 2011.

Nu voormeld artikel 193 bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen beslist tot het in rechte treden namens de gemeente en deze vermelding niet als materiële misslag kan beschouwd worden, dient de Raad uit de beslissing om in rechte te treden noodzakelijkerwijze af

te leiden dat het beschikkend gedeelte impliceert dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen beslist heeft om namens de gemeente Balen een beroep in te stellen bij de Raad.

Wanneer een gemeente of stad een beroep bij de Raad wenst in te stellen, treedt het college immers op als vertegenwoordiger van de gemeente of stad, in de zin van artikel 57, §3, 9° van het Gemeentedecreet in samenlezing met artikel 193 van het Gemeentedecreet. Daarbij heeft de gemeente of de stad een belang conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO en dient zij hierbij de hinder en nadelen te verduidelijken die zij kan ondervinden.

Het inleidend verzoekschrift werd echter niet ingediend namens de gemeente Balen.

5.

Gelet op het voorgaande kan de Raad enkel vaststellen dat het inleidend verzoekschrift werd ingediend door het college van burgemeester en schepenen op grond van een voorgehouden belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, met name als vergunningverlenend bestuursorgaan.

De beslissing om in rechte te treden diende dan ook genomen te worden op grond van artikel 57, §3, 7° van het Gemeentedecreet, waar het college kan optreden als instantie die zelfstandig haar vorderingsrecht uitoefent. Het Gemeentedecreet maakt duidelijk een onderscheid tussen de bevoegdheden, verleend aan het college zelf (artikel 57, §2 en §3, 7°), en de algemene bevoegdheid waarbij het college optreedt als vertegenwoordiger van de Gemeente (artikel 57, §3, 9°) juncto artikel 193 Gemeentedecreet. Dit onderscheid komt overeen met de verschillende belanghebbenden die in de VCRO staan vermeld: het college als vergunningverlenend bestuursorgaan en de gemeente die als lokale overheid andere belangen kan verdedigen, voor zover zij hinder of nadelen kan aantonen.

Noch het collegebesluit van 14 december 2011, noch het collegebesluit van 31 oktober 2012 toont evenwel aan dat het college op grond van artikel 57, §3, 7° van het Gemeentedecreet de bedoeling had zijn zelfstandig vorderingsrecht uit te oefenen.

De Raad dient dan ook noodzakelijk vast te stellen dat het college van burgemeester en schepenen niet over de nodige procesbevoegdheid beschikt om in die hoedanigheid een vordering tot vernietiging bij de Raad in te stellen.

6.

Het beroep dient bij gebrek aan de nodige procesbevoegdheid onontvankelijk te worden verklaard.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200,00 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 juni 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS